

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2006

4. volební období

1045/7

Stanovisko

prezidenta republiky,

jímž vrátil Poslanecké sněmovně zákon, kterým se mění zákon č. 20/1966 Sb.,
o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Prezident republiky

V Praze dne 9. června 2006
Č. j.:KPR 5410/2006

Vážený pane předsedo,

využívám své pravomoci dané čl. 50 Ústavy České republiky a vracím Poslanecké sněmovně zákon přijatý dne 23. května 2006, kterým se mění zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Zákon mi byl postoupen dne 25. května 2006.

Odůvodnění:

Zákon obsahuje – nad původní záměr jeho navrhovatelů – rozsáhlou novelu 9 dalších zákonů, včetně zákonů o zdravotních pojišťovnách a lékařských komorách, které upravují režim uzavírání smluv s pojišťovnami a režim dohodovacího řízení. Tyto změny jsou z mnoha stran a od mnoha účastníků těchto procesů považovány za nepřijatelné a to zejména z těchto důvodů:

- zákon centralizuje rozhodovací pravomoci nad uzavíráním smluv mezi zdravotnickými zařízeními a pojišťovnami do rukou ministra zdravotnictví a tím popírá princip smluvní volnosti;
- lékařské komory získávají v rámci dohodovacího řízení podobnou funkci jako odborové organizace u kolektivního vyjednávání, což je v rozporu s úlohou komor jako profesních sdružení vykonávajících svěřený rozsah státní správy a jako organizací s nuceným členstvím;
- z dohodovacího řízení jsou vyloučeny organizace sdružující soukromé lékaře, jichž se tyto otázky bezprostředně týkají;
- při všech jednáních o podobách smluv týkajících se objemu péče, ceny bodu, lékařských výkonů atd., bude mít podle tohoto zákona poslední slovo ministerstvo zdravotnictví. To může kdykoli, kdy usoudí, že dotyčná smlouva není v blíže nedefinovaném „veřejném zájmu“, vydat svou vlastní, automaticky závaznou vyhlášku. Tato klauzule by ministerstvu zdravotnictví umožnila zrušit dohodnuté smlouvy a nahradit je vlastní závaznou vyhláškou;
- veškeré smlouvy o poskytování a úhradě zdravotní péče jsou uzavírány na dobu neurčitou, což znamená zakonzervování stávající sítě zdravotnických zařízení.

Cílem původně navrhované novelizace zákona o péči o zdraví lidu bylo v návaznosti na změny provedené zejména zákonem č. 79/1997 Sb., o léčivech a zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění upravit ustanovení týkající se přístupu pacientů a některých dalších osob ke zdravotnické dokumentaci a dále též nově upravit způsob výdeje a předepisování potravin pro zvláštní lékařské účely. V původním znění šlo o obecně přijatelnou a užitečnou novelu, schválenou i výborem pro sociální politiku a zdravotnictví Poslanecké sněmovny. Novela však byla komplexním poslaneckým pozměňovacím návrhem natolik změněna, že se dnes od ní distancují i její původní podporovatelé, včetně zpravodaje, který přitom na počátku projednávání sněmovně její schválení doporučil. Návrh byl narychlo a bez rozpravy doplněn o změny dalších zákonů, aniž by byla zajištěna jejich souladnost a provázanost tak, aby se předešlo rozporům. Devět „přílepků“, které novela obsahuje, nebylo řádně projednáno v parlamentních výborech.

Zákon má množství legislativních nedostatků a potenciálních problémů – například dvojkolejnost v uznávání kvalifikací mezi ministerstvem a Českou lékařskou komorou – a jeho účinnost by mohla vést k chaosu při rozdílných rozhodnutích těchto orgánů.

Změna zákona o Všeobecné zdravotní pojišťovně, kterou tato novela také přináší, by navíc vedla k nejasnostem v odpovědnosti za řízení VZP.

Při schvalování zákona nebyly vzaty v úvahu ani hlasy velké části odborné veřejnosti, ani zásadní stanovisko Senátu (v poměru 65:4).

Proto jsem se rozhodl zákon Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vrátit.

S pozdravem

Vážený pan
PhDr. Lubomír Zaorálek
předseda Poslanecké sněmovny
Praha